II

(Icke-lagstiftningsakter)

BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/2058

av den 23 november 2021

om tillstånd för Italien att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras direkt till fartyg, som inte är privata nöjesfartyg, vid kaj i hamn

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet [1], särskilt artikel 19,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) I en skrivelse av den 14 september 2020 begärde Italien, i enlighet med förfarandet i artikel 19 i direktiv 2003/96/EG, tillstånd att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras direkt till havsgående fartyg och fartyg i inlandssjöfart, som inte är privata nöjesfartyg, vid kaj i hamn (nedan kallad *landström*). I sin skrivelse av den 12 maj 2021 lämnade Italien ytterligare upplysningar.

(2) Genom den nedsatta skattesatsen strävar Italien efter att främja användningen av landström. Användningen av sådan ström anses vara ett mindre miljöfarligt sätt att tillgodose elbehoven hos fartyg vid kaj i hamn än att sådana fartyg förbränner bunkerbränsle.

(3) Eftersom man vid användning av landström undviker utsläpp av luftföroreningar från förbränning av bunkerbränsle ombord på fartyg vid kaj i hamn förbättrar sådan användning den lokala luftkvaliteten i hamnstäder. Den nedsatta skattesatsen för landström förväntas därför bidra till målen för unionens miljö-, hälso- och klimatpolitik.

(4) Att tillåta Italien att tillämpa en nedsatt skattesats för landström går inte utöver vad som är nödvändigt för att öka användningen av sådan elektricitet, eftersom elframställning ombord i de flesta fall kommer att förbli det mest konkurrenskraftiga alternativet. Av samma skäl och på grund av att den aktuella tekniken för närvarande har en relativt liten marknadsspridning, är det inte troligt att tillämpning av en nedsatt skattesats för landström skulle leda till betydande snedvridningar av konkurrensen under den tid denna nedsatta skattesats är tillämplig, och den kommer således inte att inverka negativt på den inre marknadens funktion.

(5) För att göra det möjligt för hamn- och fartygsoperatörer samt distributörer och återförsäljare av elektricitet att fortsätta att främja användningen av landström är det lämpligt att ge Italien tillstånd att tillämpa en nedsatt skattesats för landström.

[1] EUT L 283, 31.10.2003, s. 51.

(6) I enlighet med artikel 19.2 i direktiv 2003/96/EG ska tillstånd som beviljas enligt förfarandet i artikel 19.1 i det direktivet vara strikt tidsbegränsade. För att säkerställa att tillståndsperioden är tillräckligt lång för att berörda ekonomiska aktörer inte ska avskräckas från att göra nödvändiga investeringar bör det begärda tillståndet beviljas för sex år från och med den 1 januari 2022. Tillståndet bör dock upphöra att gälla från och med tillämpningsdagen för eventuella allmänna bestämmelser om skatteförmåner för landström som antas av rådet på grundval av artikel 113 eller någon annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, om sådana bestämmelser blir tillämpliga före den 31 december 2027.

(7) Detta beslut påverkar inte tillämpningen av unionsreglerna för statligt stöd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Italien ges tillstånd att tillämpa en nedsatt skattesats för elektricitet som levereras direkt till havsgående fartyg och fartyg i inlandssjöfart, som inte är privata nöjesfartyg, vid kaj i hamn (nedan kallad *landström*), under förutsättning att de minimiskattenivåer som avses i artikel 10.1 i direktiv 2003/96/EG iakttas.

Artikel 2

Detta beslut ska tillämpas från och med den 1 januari 2022 till och med den 31 december 2027.

Om rådet, på grundval av artikel 113 eller en annan relevant bestämmelse i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, antar allmänna bestämmelser om skatteförmåner för landström, ska detta beslut dock upphöra att gälla samma dag som de allmänna bestämmelserna blir tillämpliga.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till Republiken Italien.

Utfärdat i Bryssel den 23 november 2021.

På rådets vägnar
Ordförande
G. DOVŽAN